

AJUDANT A VIURE

Testimonis d'esperança

Una bona representació de la nostra Lleida som a Lourdes amb els membres de l'Hospitalitat compartint l'esperança de tants germans fràgils per problemes de salut, i ho fem tenint ben present l'exemple i la praxis de Jesús i el seu manament apostòlic on hi ha expressament units l'anunci del Regne i el servei a la salut i als malalts...: «Cureu els malalts... i digueu-los: és a prop el Regne de Déu» (Lc 10,9).

Tothom sap que l'Església sempre ha considerat part integrant de la seva missió el servei als malalts i als que sofreixen i ho ha demostrat amb un seguit innombrable d'activitats,

serveis, institucions i persones que, tantes vegades també en el silenci del dia a dia de la vida parroquial, són imatges vives del Bon Samarità. D'aquesta manera la salvació oferta per Jesús s'encarna i es tradueix en expressions actuals, i la seva

Església, que té consciència d'ésser salvada i sanada interiorment, multiplica generosos exemples de fidelitat al seu Mestre i d'amor als germans acollint els més fràgils i acompanyant-los i ajudant-los a trobar nou sentit a la seva vida.

Penso que als nostres dies hauríem de revifar la consciència d'aquesta missió sanant de l'Església a la qual el Senyor ha concedit la gràcia de promoure una vida més humana i més digna i pot ajudar a donar motius per a saber conviure amb els límits, fins arribar a viure la salut, la malaltia i la mort a la llum de l'esperança.

Amés, l'atenció prioritària als malalts ens ha de portar també a aconseguir integrar-los en lo possible en la comunitat i a fer-los participar de la seva vida ordinària, afavorint igualment la seva presència i participació en l'Eucaristia i en la resta de celebracions.

Hem de manifestar moltes vegades que la peregrinació a Lourdes (sobretot amb l'Hospitalitat, que a Lleida enguany complirà els 25 anys amb el testimoniatge admirable dels seus incansables voluntaris) és una escola de convivència, germanor, celebració i universalitat eclesial. És un referent explícit d'espiritualitat i una ocasió per replantejar a fons criteris evangèlics als peus d'aquella imatge tan venerada de la Mare de Déu. De la mà de Maria meditem i preguem fixant l'atenció en els misteris de la Passió, Mort i Resurrecció de Jesús i, sobretot, en la seva Presència sacramental-eucarística.

Déu faci que, com Maria, també nosaltres i tots aquells que serveixen en el món de la salut siguem vehicle de la misericòrdia que salva essent-ne testimonis d'esperança, sobretot allí on la debilitat i la fragilitat humana contrarien el desig de viure. Perquè nosaltres sabem, com diu sant Pau, que hi ha una esperança que no defrauda i una salut i una salvació que només Déu pot donar.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe.

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

Concretant ja prioritats...

El Moviment de Professionals Cristians en el bisbat de Lleida ha tingut l'assemblea anual que marquen els estatuts aquest passat divendres 11 de juny. S'ha iniciat amb uns moments de pregària i d'escolta de l'Evangelí. Tot seguit, s'ha passat a l'informe anual i a l'estat dels comptes que els participants han acceptat.

Sense mirar massa al passat, el moment fort de l'assemblea ha consistit en interessar-se en la vida del Moviment per al proper curs. S'han recordat, en primer lloc, les dues prioritats que el bisbe diocesà va proposar en l'Assemblea diocesana del passat 29 de maig: la iniciació i formació cristiana i la presència significativa de l'Església en la vida lleidatana. El Moviment de Professionals Cristians vol entrar en aquesta dinàmica eclesial i, en una rica pluja d'idees, s'ha plantejat iniciatives que es concretaran gradualment. En quant a la formació cristiana, sembla important d'aprofitar les moltes conferències i cursos que des de l'IREL s'organit-

zen. Igualment les xerrades que altres cercles cristians duen a terme mensualment i que enriqueixen el panorama formatiu cristià lleidatà. Igualment, una presència significativa en la nostra societat, entre altres aspectes, podria passar col·laborant en els mitjans de comunicació social del bisbat i de les terres de Lleida.

El Moviment, que és constituït actualment per 9 grups (al voltant d'una norantena de membres). Aquests es reuneixen de manera regular i autònoma i utilitzen el mètode de la revisió de vida, que és una lectura creient de la realitat en grup. En l'assemblea s'ha proposat de trobar-se dues o tres vegades a l'any per celebrar junts una Eucaristia. També s'ha plantejat alguna trobada amb joves estudiants per compartir amb ells la riquesa de la revisió de vida. La comissió diocesana —Luis Asín, president, Ester Vilapinyó, Josep Maria Pujol i el conciliari Josep Alexandre Baró— coordinarà aquestes i altres propostes a partir del proper setembre.

Sí del Vaticà a l'IREL

► L'IREL (Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida) acaba d'ésser refundat per les instàncies de la Santa Seu. Amb el pla Bolonya, el Vaticà ha pujat les exigències dels instituts de ciències religioses que existeixen en moltes diòcesis europees. A més a més dels programes d'estudi, s'exigeix que entre el professorat hi hagi més persones amb el títol de doctor en universitats reconegudes per la Santa Seu i que el nombre d'alumnes inscrits en els instituts sigui com a mínim de vuitanta.

Amb aquestes exigències, a alguns instituts no se'ls ha renovat l'autorització de continuar. L'IREL de Lleida, fundat fa 19 anys, acaba d'ésser refundat. Amb l'autorització vaticana, aquest institut del bisbat de Lleida podrà continuar impartint classes de teologia i donar els títols de diplomatura i llicenciatura, reconegudes igualment per les instàncies civils. Val a dir, que l'IREL és un mitjà de gran valor per al bisbat. La formació que imparteix als cristians —homes i dones de totes les edats— redunda en benefici no sols de l'Església diocesana, sinó també en la cultura de la societat lleidatana.

► Cada diumenge, de 2/4 de 6 a les 6 de la tarda, el bisbat de Lleida té 1/2 hora de programa a *Ràdio Estel* i *Ràdio Principat* (FM 91.5). Podeu sintonitzar i escoltar-nos. També, per a aquells que no puguin seguir el programa en directe del diumenge, poden escoltar-lo a la nostra web: www.bisbatlleida.org. Aquesta emissió radiofònica s'enregistra en els estudis de ràdio COPE Lleida, cosa que agraïm al seu director i als seus tècnics.

DIUMENGE XIII DE DURANT L'ANY

▀ Lectura del llibre dels Reis (1Re 19,16b.19-21)

En aquell temps, el Senyor digué a Elies: «Ungeix Eliseu, fill de Safat, d'Abel-Mehulà, perquè sigui el teu successor com a profeta». Elies se n'anà, i trobà Eliseu, fill de Safat, que llaurava amb dotze parelles de bous. Ell mateix guiava la dotzena parella. Elies va fer com si passés de llarg, i li tirà a sobre el seu mantell de profeta. Eliseu deixà els bous, corregué darrera Elies i li digué: «Vaig a besar el pare i la mare i vindré amb tu». Elies li digué: «Vés, torna a casa teva. Què t'he fet jo per impedir-t'ho?» Ell se'n tornà, prengué la parella de bous, els matà, va coure la carn amb la fusta dels arrous, convidà la gent i se'ls van menjar. Després se n'anà amb Elies i era el seu ajudant.

▀ Salm responsorial (15)

R. *Senyor, heretat meva i calze meu.*

Guardeu-me, Déu meu, en vós trobo refugi. / Jo dic: «Senyor, ningú com vós no em fa feliç». / Senyor, heretat meva i calze meu, / vós m'heu triat la possessió. R.

Beneït sigui el Senyor que em dóna seny. / Fins a les nits m'amonesta el meu cor. / Sempre tinc present el Senyor, / amb ell a la dreta, mai no cauré. R.

El meu cor se n'alegra i en faig festa tot jo, / fins el meu cos reposa confiat: / no abandonareu la meua vida enmig dels morts, / ni deixareu caure a la fossa el qui us estima. R. M'ensenyareu el camí que duu a la vida: / joia i festa a desdir a la vostra presència; / al vostre costat, delícies per sempre. R.

▀ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia (Ga 5,1.13-18)

Germans, Crist ens ha alliberat de l'esclavatge i vol que siguem lliures. Mantingueu-vos així. No us sotmeteu altra vegada al jou de l'esclavatge. Vosaltres, germans, heu estat cridats a ser lliures. Mireu només de no convertir la llibertat en un pretext per a fer el vostre propi gust. Si us estimeu, poseu-vos al servei els uns dels altres. Perquè la Llei es troba tota en un sol precepte: «Estima els altres com a tu mateix». Però si us mossegueu i us devoreu mútuament, penseu que acabareu destruïnt-vos. Ara, doncs, us dic: Deixeu-vos guiar per l'Esperit, i no satisfeu els capricis de la carn. Perquè la carn es deleix contra l'Esperit i l'Esperit contra la carn. Esperit i carn lluiten l'un contra l'altre, per no deixar-vos fer allò que voldríeu. Si us deixeu conduir per l'Esperit, no esteu subjectes a la Llei.

▀ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 9,51-62)

Quan s'acostaven els dies en què Jesús havia de ser endut al cel, ell resolgué decididament d'encaminar-se a Jerusalem. Envià alguns que s'avancesin, i ells, tot fent camí, entraren en un poblet de samaritanes per buscar-hi allotjament. Però la gent no el volgué rebre, perquè s'encaminava a Jerusalem. En veure això, els seus deixebles Jaume i Joan li digueren: «Senyor, ¿voleu que manem que baixi foc del cel i els consumeixi?» Però Jesús es girà i els renyà. I se n'anaren en un altre poblet.

Mentre feien camí algú li digué: «Us seguiré pertot arreu on anireu». Jesús li respongué: «Les guineus tenen caus, i els ocells, nius, però el Fill de l'home no té on reposar el cap».

A un altre, Jesús li digué: «Vine amb mi». Ell li contestà: «Senyor, permeteu-me primer d'anar-me'n a casa, fins que hauré enterrat el meu pare». Jesús li diu: «Deixa que els morts enterrin els seus morts, i tu vés a anunciar el Regne de Déu».

Un altre digué a Jesús: «Vinc amb vós, Senyor, però permeteu-me primer que digui adéu als de casa meua». Jesús li respongué: «Ningú que mira enrere quan ja té la mà a l'arada no és apte per al Regne de Déu».

▀ Lectura del primer libro de los Reyes (1Re 19,16b.19-21)

En aquellos días, el Señor dijo a Elías: «Unge como profeta sucesor a Eliseo, hijo de Safat, natural de Abel-Mejolá.» Elías marchó y encontró a Eliseo, hijo de Safat, arando, con doce yuntas en fila y él llevaba la última. Elías pasó a su lado y le echó encima el manto. Entonces Eliseo, dejando los bueyes, corrió tras Elías y le pidió: «Déjame decir adiós a mis padres; luego vuelvo y te sigo.» Elías le dijo: «Ve y vuelve; ¿quién te lo impide?» Eliseo dio la vuelta, cogió la yunta de bueyes y los mató, hizo fuego con los aperos, asó la carne y ofreció de comer a su gente. Luego se levantó, marchó tras Elías y se puso a su servicio.

▀ Salmo responsorial (15)

R. *Tú, Señor, eres el lote de mi heredad.*

Protégeme, Dios mío, que me refugio en ti; / yo digo al Señor: «Tú eres mi bien.» / El Señor es el lote de mi heredad y mi copa; / mi suerte está en tu mano. R.

Bendeciré al Señor, que me aconseja, / hasta de noche me instruye internamente. / Tengo siempre presente al Señor, / con él a mi derecha no vacilaré. R.

Por eso se me alegra el corazón, / se gozan mis entrañas, / y mi carne descansa serena. / Porque no me entregarás a la muerte, / ni dejarás a tu fiel conocer la corrupción. R.

Me enseñarás el sendero de la vida, / me saciarás de gozo en tu presencia, / de alegría perpetua a tu derecha. R.

▀ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los galatas (Ga 5,1.13-18)

Hermanos: Para vivir en libertad, Cristo nos ha liberado. Por tanto, manteneos firmes, y no os sometáis de nuevo al yugo de la esclavitud. Hermanos, vuestra vocación es la libertad: no una libertad para que se aproveche la carne; al contrario, sed esclavos unos de otros por amor. Porque toda la Ley se concentra en esta frase: «Amarás al prójimo como a ti mismo.» Pero, atención: que si os mordéis y devoráis unos a otros, terminaréis por destruirlos mutuamente. Yo os lo digo: andad según el Espíritu y no realicéis los deseos de la carne; pues la carne desea contra el espíritu y el espíritu contra la carne.

Hay entre ellos un antagonismo tal que no hacéis lo que quisierais. En cambio, si os guía el Espíritu, no estáis bajo el dominio de la Ley.

▀ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 9,51-62)

Cuando se iba cumpliendo el tiempo de ser llevado al cielo, Jesús tomó la decisión de ir a Jerusalén. Y envió mensajeros por delante. De camino, entraron en una aldea de Samaria para prepararle alojamiento. Pero no lo recibieron, porque se dirigía a Jerusalén. Al ver esto, Santiago y Juan, discípulos suyos, le preguntaron: «Señor, ¿quieres que mandemos bajar fuego del cielo que acabe con ellos?» Él se volvió y les regañó. Y se marcharon a otra aldea.

Mientras iban de camino, le dijo uno: «Te seguiré adonde vayas.» Jesús le respondió: «Las zorras tienen madriguera, y los pájaros nido, pero el Hijo del hombre no tiene donde reclinar la cabeza.»

A otro le dijo: «Sígueme.» Él respondió: «Déjame primero ir a enterrar a mi padre.» Le contestó: «Deja que los muertos entierren a sus muertos; tú vete a anunciar el Reino de Dios.»

Otro le dijo: «Te seguiré, Señor. Pero déjame primero despedirme de mi familia.» Jesús le contestó: «El que echa mano al arado y sigue mirando atrás no vale para el Reino de Dios.»

Faç del Crist, fragment d'una pintura d'El Greco. Col·lecció particular, Madrid

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.): Am 2,6-10.13-16 / Sl 49 / Mt 8,18-22 ■ **dimarts**: Ac 12,1-11 / Sl 33 / 2Tm 4,6-8.17-18 / Mt 16,13-19 ■ **dimecres**: Am 5,14-15.21-24 / Sl 49 / Mt 8,28-34 ■ **dijous**: Am 7,10-17 / Sl 18 / Mt 9,1-8 ■ **divendres**: Am 8,4-6.9-12 / Sl 118 / Mt 9,9-13 ■ **dissabte**: Ef 2,19-22 / Sl 116 / Jn 20,24-29 ■ **diumenge** vinent, XIV de durant l'any (lit. hores: 2a setm.): Is 66,10-14c / Sl 65 / Ga 6,14-18 / Lc 10,1-12.17-20 (o bé: 1-9).

El tema principal de les lectures litúrgiques d'aquest diumenge és la vocació. El fragment tret del primer llibre dels Reis descriu la vocació d'Eliseu, deixeble del profeta Elies. Quan Elies llençà el seu mantell, símbol del carisma profètic, sobre les espatlles del jove llaurador, l'estava convidant a participar en la seva missió. L'última part de la carta als Gàlates exhorta els fidels a viure en llibertat, tret característic de la vocació cristiana i, en fi, l'evangeli de Lluc ens presenta tres breus escenes de vocació que indiquen les condicions necessàries per aquells que volen seguir Jesús.

Seguir Jesús és una opció radical i total. En primer lloc, cal deslligar-se de les

coses i dels lligams humans i materials. En altres paraules, cal desinstal·lar-se, alleugerir l'equipatge, reduir els accessoris, quedar-se amb allò que és indispensable. En segon lloc, la decisió de seguir Jesús no es pot eternitzar. És a dir, la crida del Senyor no admet tardança. Anunciar l'Evangelí passa per damunt de tot, fins i tot per damunt d'allò que considerem com a més sagrat en aquest món. En tercer lloc, cal abandonar definitivament el passat sense nostàlgia ni somnis utòpics. El deixeble no ha de preocupar-se per allò que ha deixat enrere sinó pel futur que se li obre al davant.

La vocació cristiana és, doncs, un trencament sovint dolorós amb els hà-

bits adquirits, les aliances pactades i amb una vida de comoditat i plaer. Per això, la vocació cristiana implica renúncia i distància dels béns materials, dels afectes massa possessius, de la indecisió, de la superficialitat. La vocació cristiana és dinamisme i llibertat. Mai tancats en nosaltres mateixos, sinó oberts als altres. Mai desganats i perososos, sinó treballadors incansables. Mai aburgats i autosuficients, sinó responsables i humils, sempre disposats al servei. Mai enlluernats pels falsos ídols, sinó enamorats del Senyor.

Dra. Núria Caldach-Benages

COMENTARI

Segueix-me

FE CRISTIANA I SOCIETAT ACTUAL

El futur de la fe

Les parròquies i els moviments, sobretot si tenen a sota una bona temperatura familiar, poden ser el *microclima* per al creixement de la fe. Tindríem una visió de futur segons la qual el cristianisme no té perquè assegurar-se una majoria absoluta ni tan sols àmplia, però és capaç de crear minories significatives enmig d'una societat en part creient i en part no creient.

Per dir-ho en els termes d'avui, la fe dels cristians situada en la comunitat de l'Església i alimentada per les comunitats immediates a la persona (parròquies i moviments) seria una fe *sostenible* i, sobretot, una fe expansiva, capaç d'evangelitzar l'entorn si té la suficient arrel de pregària i el suficient creixement d'obres d'amor i servei als altres, com per fer-se significativament present en el nostre món.

Molta gent es fa avui la pregunta: Hi haurà fe en el futur? Déu ho sap. L'Evangelí de Lluc també la plante-

ja explícitament: «El Fill de l'home, quan vingui, trobarà fe a la terra?» (Lc 18,8). Pau, en una de les seves cartes, diu: «Els jueus demanen prodigis (*semeia*) i els grecs cerquen saviesa, però nosaltres prediquem un Messies crucificat, que és escàndol per als jueus i per als grecs una follia. Però és poder i saviesa de Déu per a tots els qui són cridats» (1Co 1,22-23). La fe és exactament deixar-se dur per la força i la saviesa de Déu que, per l'impuls de l'Esperit és oferta a tots.

L'Esperit Sant és qui desvetlla la fe dels creients i la fa fresca, robusta i actuant, tot i que sigui petita com un gra de mostassa. Doncs bé: qui pot posar barreres a l'acció de l'Esperit? Qui podrà negar una onada mística als homes i les dones del segle XXI? No està en les nostres mans saber el futur de la fe, però encara menys està en les nostres mans tancar els *camins* d'aquest futur, ja que pertanyen a la *follia* de Déu, més sàvia que la saviesa humana.

Josep M. Rovira Belloso

(*La fe cristiana en la societat actual*, Edicions 62)

Lolo y los jóvenes

Manuel Lozano Garrido, vivía enfrente del Instituto de Linares. Un profesor animaba a los estudiantes para que lo visitaran, porque podían hacerle bien. *Lolo* estuvo sentado en una silla de ruedas, paralítico y con grandes dolores, durante 28 años. No obstante estaba siempre alegre. Fue beatificado el 12 de junio. Aquellos jóvenes que lo visitaban, han afirmado que: —«Al subir las escaleras de un tercer piso, sin ascensor, lo hacíamos con cierto temor... después, las bajábamos contentos, saltando y cantando.»

- «Entrábamos con recelo y salíamos con nuevo vigor.»
- «Llegábamos con aprensión y partíamos con ganas.»
- «Creía que iba a ayudarlo y él me ayudaba a mí.»
- «Pensaba animarlo y era yo quien recibía ánimos de él.»
- «Iba a confortarlo y era él quien me confortaba a mí.»
- «Los únicos problemas de que se hablaba eran los míos, los de él no existían. Si alguna vez hablaba de sus problemas era en tono jocoso.»

Lolo era de un trato dulce y amable. Con sólo verlo alegre y contento daba confianza, ayudaba, iluminaba la mente y calentaba el corazón. *Lolo* fue un hombre de Dios. Por eso atraía, sobre todo, a los jóvenes.

J. M. Alimbau

SANTORAL

27. ✝ Diumenge XIII durant l'any. Sant Ciril d'Alexandria (370-444), bisbe i doctor de l'Església; mare de Déu del Perpetu Socors, patrona de la seguretat social i del cos de sanitat; sant Ladislau, rei hongarès; sant Zoile, mr.; beat Tomàs d'Orvieto, rel. servita.

28. Dilluns. Sant Ireneu (s. II), bisbe de Lió i mr., deixeble de Policarp d'Es-mirna; sant Pau I, papa (757-767); sant Argimir, monjo i mr.; santa Marcel·la, mr.

29. Dimarts. Sant Pere (o Quefes), de Betsaida, i sant Pau (o Pol), de Tars, apòstols, puntals de l'Església (s. I); santa Maria, mare de Joan-Marc; sant Cir, bisbe de Gènova.

30. Dimecres. Sants protomàrtirs de Roma, en temps de Neró (s. I); sant

Marçal de Llemotges, bisbe; santa Emilian, vg.

1. Dijous. Sant Domicià, abat; sant Aaró o Aaron, germà de Moisès i primer sacerdot de l'antiga aliança (s. XIII aC); santa Elionor (Leonor), mr.

2. Divendres. Sants Procés i Martinià, mrs.; sants Bernadí Realino, Joan-Francesc Regís i Francesc Gerónimo, i els beats Julià Maunoir i Antoni Balducci, prev. jesuïtes i mrs.

3. Dissabte. Sant Tomàs, anomenat Dídim (el Bessó), apòstol, venerat a Edessa (s. VI); Sant Heliodor, bisbe; sant Jacint, cambrer imperial mr.; sant Lleó II, papa (sicilià, 682-683); beata Maria Anna Mogas Fontcuberta, vg. (de Corró de Vall, les Franqueses del Vallès, 1827-1886), fund. Franciscanes Missioneres de la Mare del Diví Pastor.

ENTREVISTA

RAMON RIBERA-MARINÉ

Natura, espiritualitat i fe

Del 6 al 8 d'agost, la Casa d'Espiritualitat del Miracle (Solsonès) tanca el curs 2009-2010 del cicle *Natura i Espiritualitat*, que comença a la tardor i acaba a l'estiu —seguint el calendari agrícola. Durant dos dies treballaran l'estiu, «un temps en què tot convida a l'extraversió, temps de collita i d'acció de gràcies, temps de festa i d'alegria; temps també d'aplegar provisions per al futur», afirma el P. Ramon Ribera-Mariné, director de la Casa d'Espiritualitat del Miracle i organitzador del cicle. Entre les activitats programades: una caminada, una ponència sobre l'estiu i els seus símbols, moments de pregària i un cinefòrum. Les places són limitades (973 480 002 / casespi@santuarielmiracle.com).

Què representa aquesta experiència?

Ens afermem en el que fou la nostra intuïció primera, i que ja veien els antics, entre ells els pares de l'Església: la percepció de la Natura com a mestra de vida. Al batec de cada una de les estacions, que és com estructurarem el taller, es realitza com treball d'interiorització, de manera que les persones canvien, maduren, podríem dir, molt més del que pensàvem. Tanmateix és obvi, ja que amb elles una entra en equilibri amb allò de més profund que té de si, en tant que un mateix és també Natura.

Es compleixen les expectatives dels que viuen el taller?

Per a molts, amb escreix, ja que representa d'alguna manera un canvi d'orientació en la percepció vital. Aquest va ser un dels temes de l'aplec general que vàrem fer la passada Pentecosta. Constatàvem tots, cadascú segons el seu tarannà, com emmirallar-se amb la Natura, viure en comunitat amb ella, que és el que de diverses maneres facilita el taller de *Natura i Espiritualitat*, ajuda al creixement profund, a ser més un mateix, a unificar-se, malgrat les aparents contradiccions.

Natura, espiritualitat i fe.

Quina relació s'estableix?

Tot i que la proposta no és directament confessional, i que l'única condició que es demana als participants és l'obertura d'esperit, molts descobreixen la Natura com una mediació privilegiada de Déu, un lloc de veritable teofania, en el qual malgrat les alternances de goig i de dolor —perquè la Natura és això—, d'expansió i de replegament, hi regna una profunda harmonia. I amb ella, la lloança al Creador de tot.

Òscar Bardají i Martín

QUERIDOS ABUELOS

Segunda paternidad y maternidad

Las encuestas que se han realizado confirman que los abuelos valoran la compañía de sus nietos, sobre todo si son pequeños. Muchas abuelas afirman haber sentido mayor alegría por el nacimiento de sus nietos que cuando ellas fueron madres. Asimismo, para muchos hombres mayores, la función de abuelo puede ser especialmente significativa porque permite superar mejor las consecuencias negativas de la jubilación y representa una segunda oportunidad para corregir errores u omisiones que cometieron en relación con sus hijos. Un refrán dice: «La situación profesional nos lleva a la jubilación. La situación de abuelo nos la toma».

Estas segundas maternidades y paternidades imprimen un sello especial en las personas mayores. Importante es reseñar que los abuelos, hoy por hoy, tienen un relevante papel en la cadena de la transmisión de la fe a los nietos, «transmiten valores perennes a las nuevas generaciones», según palabras del secretario de Estado del Vaticano, cardenal Tarcisio Bertone, pues son ellos, los abuelos, quienes enseñan a los nietos las oraciones y la Historia Sagrada... que quizá sus padres ya olvidaron.

Las relaciones entre abuelos y nietos tienen un marco específico que las distingue de las relaciones entre padres e hijos, esa distancia generacional puede facilitar el establecimiento de relaciones más libres. Ni los abuelos tienen la misma responsabilidad sobre los nietos que los padres sobre los hijos, ni los nietos sienten la necesidad de rebelarse contra los abuelos.

A los abuelos, en general, les satisface mucho colaborar en la educación de sus nietos. No les satisface en absoluto cuando los hijos los consideran simplemente un recurso para *librarse de los hijos* y los utilizan como simples *cuidadores* de los nietos, sin valorar la labor que con ellos pueden realizar.

Dr. Paulino Castells

(*Queridos abuelos*, Ediciones Ceac, Barcelona 2010)

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

EN PRIMERA PERSONA

Luis Asín Jones, és aragonès i casat. És doctor enginyer agrònom. Treballa en la recerca de fructicultura. És el president del Moviment de Professionals Cristians del bisbat de Lleida.

fent creuaments. Els països capdavanters són EUA, França, Nova Zelanda, Itàlia.

Existeixen les royalties?

El que ha creat una varietat n'és propietari i pot exigir un cost per

Luis, en què consisteix el teu treball de recerca?

L'objectiu de la nostra recerca és millorar la rendibilitat econòmica de les plantacions de fruiters. Això vol dir, aconseguir produccions superiors, millorar la qualitat del fruit, abaratir el maneig de la plantació. Estic parlant de la pera, la poma i el préssec.

Feu la vostra recerca en terres pròpies?

Disposem de diverses finques: a Mollerussa, Gimenezells i Borges Blanques. Al voltant de 65 hectàrees. Nosaltres hem de poder recomanar al pagès quina és la millor varietat en les nostres terres, com s'han d'esporgar els arbres, com regar, quins productes aplicar.

Les varietats són d'aquí?

Algunes varietats vénen d'altres països i d'altres les obtenim aquí

arbre o per hectàrea plantada, a fi de recuperar la inversió econòmica que ha fet durant molts anys per aconseguir una determinada varietat.

Com vius aquesta feina?

La nostra feina parteix d'una problemàtica del productor a la qual hem de donar una resposta adient. Tenim el camp obert per abordar la qüestió i resoldre-la. Tenim, doncs, lligams i contactes amb els productors de fruita, els tècnics i els investigadors.

Com a home creient.

Estem en contacte amb la natura. Hi veig el seu esplendor, creació de Déu en moviment. Això em dona una responsabilitat que va lligada al respecte. Crec que fer bé la feina, amb coherència i veritat, és la manera més concreta d'expressar la meua fe.

Un final de curs catequètic

El dimarts 2 de juny es va fer l'acomiadament del curs catequètic de l'arxiprestat de Gardeny. Aquest any ha tingut lloc a la parròquia Santa Teresa de l'Infant Jesús. En la celebració de l'Eucaristia es va reflexionar sobre la 2a carta als Corintis 4,1-6, salm 23 i l'evangeli Jn 17,20-26:

El catequista comunica l'Esperit d'amistat de Jesucrist: per a l'evangelista Joan creure o no creure no és una pura afirmació intel·lectual feta des del pensament, és més aviat una qüestió d'adhesió personal i de vincles d'amistat. Nosaltres anunciem Jesús com aquell que és plenament humà, com el qui estima de la manera més sublim i engrescadora, com el qui «resplendeix enmig de les tenebres», enmig del mal, el dolor i el pecat del món.

Jesús prega per nosaltres: en l'evangeli Jesús prega pels seus deixebles i pels que vindran després (nosaltres els catequistes, per exemple), prega per la nostra unitat profunda amb Déu Pare i el seu Fill Jesucrist des de l'amistat pròpia de l'amor «Jo els he fet conèixer el teu nom, i els el

faré conèixer més encara, perquè l'amor amb que m'has estimat estigui en ells, i jo també hi estigui.»

En el salm veiem com Jesús és el nostre company de camí: el germà gran que ens va orientant pels camins de la vida (també la nostra vida de catequistes) en aquesta pregària hem escoltat com el guiatge de Jesús bon pastor és un expressió meravellosa dels seus vincles d'amor amb tots nosaltres.

Després de la comunió, en silenci, tots els catequistes vam anar a buscar la llàntia encesa amb la llum del ciri pasqual i el seu missatge. Per finalitzar la festa, ens van oferir un berenar als locals de la parròquia.

Catequistes de l'arxiprestat de Gardeny

Certamen literari 2010 de la Pontificia i Reial Acadèmia Bibliogràfica Mariana de Lleida en honor de l'advocació «Mare de Déu del Castell», patrona de la ciutat de Cullera. Tindrà lloc el 2 d'octubre 2010 a Lleida.

Les bases i els 12 premis del certamen poden consultar-se en la nostra web (www.bisbatlleida.org) o a la seu de l'Acadèmia, al telèfon 650 550 516. Per informació de l'advocació mariana «Mare de Déu del Castell» de la ciutat de Cullera es poden adreçar al correu electrònic: parroquia@santosjuanes.com o al telèfon 961 720 106.

Agenda

Diumenge 27 de juny.—A les 6 de la tarda a la catedral, Hora Santa organitzada per l'UNER. A 2/4 de 8 Eucaristia i vespres.

Dissabte 3 de juliol.—A les 7 de la tarda i a l'església d'Almatret confirmacions.

Dissabte 3 de juny.—A 2/4 d'11 de la nit Adoració nocturna a l'església de Sant Llorenç.

Dissabte 3 de juliol.—A les 5 de la tarda i a la parròquia del Carme, aproximació a la lectura de la Bíblia per a immigrants. Amb Mn. Daniel Turmo i en castellà.

Del 31 de juliol al 8 d'agost.—Pelegrinatge a Santiago per a joves de les diòcesis catalanes. Organitzat per la pastoral de joves. Informacions i inscripcions: Delegació diocesana de joves, c/ Acadèmia, Lleida.

De l'1 al 8 d'agost.—Camí de Santiago per a joves. Informacions a la Delegació de joves de Lleida.

Del 21 al 28 d'agost.—Viatge i estada a Taizé, França. Informacions a la Delegació de joves de Lleida.

EL SETRILL

Sí que ens en tocarà...

Feia una quants mesos que havia perdut al seu marit. La senyora entra a la sagristia uns vint minuts abans de l'Eucaristia dominical. La conec i recordo haver portat a casa seva la comunió al seu marit. Hem tingut alguna xerradeta sobre religió. Durant la malaltia del seu espòs em feia part del seu sofriment i la seva pena. Ara ve a demanar una missa per a ell... «perquè és l'únic que puc fer per ell». «El record de tot allò que heu viscut junts durant tants anys d'amor és estar en comunió...» No em deixa acabar. «Ara penso sempre en ell i ploro.»

«Clar, si no faig dir-li una missa... ningú no resarà per ell. Quan jo mori serà igual, ningú pensarà en nosaltres. El fills no hi creuen.» «No ha vist que en cada Eucaristia pensem i recordem a tots els difunts?», li dic. «Ai mossèn! De difunts n'hi ha molts; són molts per a repartir... ja no ens en tocarà», respon convençuda...

Puc imaginar la preocupació d'aquesta vídua per «assegurar» al seu estimat marit i «assegurar-se» a ella mateixa el cel. De fet, no desitgem i aspirem tots a la felicitat? Aquí hi veig jo l'aspecte positiu: el poble cristià creu que en Déu es troba la felicitat i el millor a què un humà pot aspirar.

«S'ha manifestat la bondat de Déu, salvador nostre, i l'amor que ell té als homes. Ens ha salvat no per les bones obres que podíem haver fet, sinó pel seu amor...» (Titus 3,4-5). Quan acollim aquest amor de Déu i el deixem habitar en nosaltres, ja vivim la salvació en la nostra existència terrestre. Més enllà de la mort el viurem en plenitud, en una comunió plena amb Déu i amb tots els salvats, inclosos els nostres éssers estimats.

Josep Alexandre Baró Ania
Delegat de Mitjans de Comunicació Social del bisbat de Lleida